

la tribuna

Minuts de glòria

La noble gràcia d'atorgar "minuts de glòria" sembla, però, que no és una pràctica exclusiva de la més alta condició aristocràtica. La consellera de Cultura de Sant Julià també l'ha utilitzada

JOSEP ROIG I ROSSEND ARENY

Consellers del Partit Socialdemòcrata + Independents al comú de Sant Julià de Lòria

Deia el pensador Agustí d'Hipona que la supèrbia no és grandesa sinó inflor, i allò que està inflat sembla gran, però no és sa. Això mateix és el que devia pensar una ciutadana pamplonesa sobre la reialesa espanyola després d'intercanviar aquest estiu unes paraules amb el príncep hereu a la corona espanyola. Resulta que la pamplonesa en qüestió va interpel·lar el príncep hereu quan sortia d'un acte a Iruña per demanar-li un referèndum sobre la continuïtat o no de la monarquia. Quan l'hereu va contestar-li que això no era possible per problemes "constitucionals" ella va demanar-li que abdiqués si mai arribava a ser coronat rei. El príncep hereu, sense posar-hi aparentment gaire interès, va decidir tancar la conversa amb un superb "ja has aconseguit el teu minut de glòria", a la qual cosa la pamplonesa va respondre: "No, senzillament vull deixar de ser súbdita per ser ciutadana."

La noble gràcia d'atorgar "minuts de glòria" sembla, però, que no és una pràctica exclusiva de la més alta condició aristocràtica. Sense anar més lluny, en la darrera sessió del consell del comú de Sant Julià de Lòria, la Sra. consellera de Cultura també va fer ús de la seva honorable condició per concedir, de forma superba i prepotent, "un minut de glòria" al grup de la minoria. Va ser en la seva intervenció per respondre al conseller Areny, just després que aquest expressés el malestar del seu grup pel fet que s'hagués menystingut la petició d'incloure un punt en l'ordre del dia de la sessió per parlar del Trivium, i que ni tan sols s'hagués tingut la deferència d'informar sobre la decisió.

La intervenció de l'honorable Sra. consellera -i el seu gràcil atorgament del "minut de glòria"- va venir precedida -i apadrinada- per la de l'honorable Sra. cònsol, que ostensiblement contrariada i molesta pel fet que els consellers de la minoria expressessin una vegada més la seva opinió, va tractar de ridiculitzar-los dient que ja estava previst que l'*afer Trivium* es tractés en l'apartat de precís i preguntes, apartat on, tot sigui dit, aquesta qüestió no hi constava enlloc -només cal remetre's a la documenta-

ció que s'adjunta per a les sessions de comú-.

La intervenció de l'honorable consellera va deixar ben palesa l'arrogància amb què l'equip actual despatxa les preocupacions de la ciutadania, especialment quan

DEIA EL PENSADOR
AGUSTÍ D'HIPONA QUE LA
SUPÈRBIA NO ÉS GRANDESA
SINÓ INFLOR

aquestes preocupacions no van en sintonia amb les de la majoria comunal, o quan la ciutadania no els riu les gràcies. I no només això. La manca d'elegància dels responsa-

bles polítics que s'han ocupat de l'*afer Trivium* han situat a la picota immerescudament un bon grapat de persones que han estat esmerçant molts esforços, apostant per la nostra parròquia a l'hora de tirar endavant un projecte cultural i educatiu ambiciós -sí- i també innovador. Parlem de l'equip de tutors, del cap d'estudis, dels professors a qui s'ha acomiadat -o, com diu eufemísticament la Sra. consellera, "a qui no s'ha renovat el contracte"-, dels professors que per motius diversos han decidit mantenir-se en el projecte, de les mares i els pares que han mostrat la seva disconformitat per les formes emprades al llarg de tot l'afer, de les mares i els pares que han continuat inscrivint els seus fills en les activitats artístiques que es promouen des de la

Trapa i, en darrera instància, dels anteriors cònsols, el Sr. Pintat i el Sr. Sangrà, de l'anterior consellera de Cultura, la Sra. Aguilar, i de tot l'equip tècnic que treballa amb afany a la conselleria de Cultura, tots ells els veritables iniciadors del projecte. Tant costava reconèixer la tasca i la iniciativa de totes i cadascuna d'aquestes persones? Tant costava constituir una taula de treball plural per reconduir l'Espai d'Arts Escèniques des del consens, el diàleg i respectant les sensibilitats de tots els actors implicats? Per què el consis-

ABANS, LA SENYORA CÒNSOL
TAMBÉ VA INTENTAR
RIDICULITZAR-NOS PER
'L'AFER TRIVIUM'

tori s'acarnissa amb aquest projecte però no dubta d'ampliar amb capital públic altres projectes que presenten dèficits infinitament superiors, com ara Naturlàndia, que acumula avui un dèficit de més de 4 milions d'euros?

... I la cirereta del pastís, el "minut de glòria" que la Sra. consellera de Cultura atorga sorneguerament als consellers de la minoria perquè puguin fer ús del seu dret d'expressió i "intentar" fer constar en acta -això, al comú de Sant Julià de Lòria, no sempre els és possible als consellers de la minoria- la seva opinió sobre com s'ha reconduït l'Espai d'Arts Escèniques Trivium.

Agustí d'Hipona considerava que l'acceptació de l'error ratificava l'existència de l'ànima humana, i ho expressava mitjançant l'argument "*si fallor, sum*"; si fallo deu ser que existeixo. Faria bé la majoria comunal en desinflar-se de la supèrbia mefítica amb què s'ha anat encebant des de l'inici del mandat per reinflar-se de la grandesa i l'elegància que la nostra institució necessita. Potser d'aquesta manera, a alguns els seria més fàcil rebaixar el to i recuperar les bones maneres, esdevenir conscients de la importància del saber escoltar a l'hora de governar una parròquia i acceptar que equivocar-se és humà, però rectificar és de savis.